

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مرحله‌ی آماده‌سازی فایل				
پیاده‌سازی	تصحیح و ویرایش اولیه	ذکر مأخذ	ویرایش دوم	تکمیل مأخذ و ویرایش نهایی

انتقاد از برنامه‌ها و نقش سیما در ماه مبارک رمضان

زمان به سرعت می‌گذرد و فرصتِ گران‌بها از دست می‌رود. بنا به آنچه در خطبه‌ی شعبانیه نقل شده است، پیغمبر اکرم ﷺ فرمودند: کسی که در این ماه مشمول مغفرت و رحمت الهی واقع نشود، شقی است؛ **الشَّقِيُّ مَنْ حُرِمَ غُفْرَانَ اللَّهِ فِي هَذَا الشَّهْرِ**. نکند خدای ناکرده فرصت‌هایی که خدای متعال برای مغفرت و رحمت برای میهمانانش تدارک دیده است را از دست بدهیم و فرصتِ خلوت و مناجات و عبادت و بندگی را به رایگان و بی‌هیچ بهره و سود و فایده‌ی بیازیم.

سال‌های گذشته اشاره کرده‌ام؛ البته تذکرات ما فقط برای خودمان خوب است؛ هیچ اثری در جامعه و در واقعیت‌ها نمی‌گذارد؛ گفتم که چگونه دستگاهی که قرار بود به تعبیر امام رضوان‌الله‌تعالی‌علیه، دانشگاهی برای همه‌ی مردم باشد، در ماه مبارک رمضان، قائم مقامی شیطان را به عهده می‌گیرد. اگر بنا به نقل، پیغمبر اکرم ﷺ فرمودند شیطان در این ماه به غل و زنجیر کشیده شده است، قائم‌مقامی برای او به میدان آمده که نگذارد کسی به خلوت عبادت برود. از لحظه‌ی افطار تا پاسی از نیمه شب، افراد را پای سریال‌های تلویزیونی می‌نشانند؛ از این کانال به آن کانال! نمی‌دانم سازمان صدا و سیما چه رسالت مخوفی از جانب شیطان بر عهده گرفته است برای اینکه نگذارد کسی در شب‌های ماه مبارک رمضان، به خلوت عبادت برود. روزه‌دار از سر سفره‌ی افطار، از لحظه‌ای که می‌خواهد افطار کند و روزه‌ی خود را به پایان برساند، باید به تماشای سریال‌های تلویزیونی مشغول باشد تا پس از

۱. حرّ عاملی، وسائل الشّیعه، ج ۱۰، ص ۳۱۳.

نیمه‌شب. روال پخش سریال‌ها، از این شبکه به آن شبکه، تا پاسی از نیمه‌شب گذشته، ادامه پیدا می‌کند. نمی‌دانم آیا یک شخص فهیم، دین‌شناس و دین‌باور، بر این سازمان نظارت ندارد که نقش مضرّ و خطرناکی که این سازمان ایفا می‌کند را درک کند؟ مگر این ماه ماهی نیست که مؤمنان باید به خلوت‌های عبادی رو آورند؟ در مسجدها به نماز جماعت مشغول باشند، مواعظ و واعظان ناصح را بشنوند و بهره ببرند، به تلاوت قرآن موقّق باشند، به خواندن دعاها و مناجات‌ها موقّق باشند؟ این چه نقشی است که این سازمان بر عهده گرفته است؟! به اعتقاد من، تلویزیون جمهوری اسلامی در ماه مبارک رمضان، جای خالی شیطان را پر می‌کند برای اینکه نگذارد کسی به خلوت عبادت و مناجات حضرت حق روی بیاورد.

محتوای سریال‌ها را هم دیده‌اید؛ که هر سال مبتدل‌تر از سال‌های قبل است! صدا و سیمای جمهوری اسلامی در عیدِ اولیاءالله، «خنده‌بازار» تولید می‌کند! توسط این دستگاه، بطالت و ابتذال جایگزین مناجات و عبادت و قرب عارفانه‌ی روزه‌داران می‌شود. امیدوارم خدای متعال در ماه‌های رمضان، این سازمان را هم در غل و زنجیر کند؛ همان‌گونه که شیطان و ابلیس را در غل و زنجیر می‌کند. سی و چند سال از این انقلاب می‌گذرد؛ سیمای نظام اسلامی به نام اسلام، چنین نقش مخرب و منفی‌بی را در جامعه ایفا می‌کند و هیچ‌کس نیست که توجّه کند چه اتفاقی دارد می‌افتد. اینکه نقش‌های مخرب صدا و سیما، و خصوصاً سیما بیشتر از صدا، چه‌هاست، خود بحث مفصّلی است؛ ولی این مورد را هر انسان ساده‌یی می‌فهمد؛ اینکه این سریال‌ها را تدارک دیده‌اند که کسی خانه را به‌سوی مسجد ترک نکند؛ کسی تلویزیون را به‌سمت سجّاده‌ی عبادت ترک نکند؛ کسی صفحه‌ی تلویزیون را نبندد تا صفحه‌ی قرآن و مفاتیح را باز کند. روشن است که سریال‌ها برای این اهداف تدارک دیده شده است. امیدوارم خدا ما را از شرّ این دستگاه شیطانی حفظ بفرماید و یک انسان فهیم متدین را نیز ناظر و استراتژیست این دستگاه قرار دهد که این دستگاه را در مسیر اهداف الهی هدایت کند؛ نه این که رسالت شیطانی را تعقیب کند.

البته این حرف‌های من تلخ است؛ گاهی اوقات بعضی از عزیزان هم به من می‌گویند به این چیزها اشاره نکنید؛ همان حرف‌های عرفانی را بزنید، قشنگ‌تر است؛ ولی دل من می‌سوزد. عرفان اسلام از واقعیت‌های اجتماعی جدا نیست. عرفان اسلام، عرفان بودایی‌گری نیست؛ عرفان هندوییزم نیست؛ عرفان سر به لاک فردیت فرو بردن و از واقعیت‌های اجتماعی غافل ماندن نیست؛ عرفان سکوت و بی‌عملی در برابر فساد و انحراف نیست. عرفان اسلام، عرفان اهل بیت علیهم‌السلام است؛ عرفانی است که در امیرالمؤمنین علیه‌السلام در ابا عبدالله الحسین علیه‌السلام، در فاطمه‌ی زهرا سلام‌الله‌علیها، در پیغمبر اکرم و اهل بیت عصمت و طهارت صلوات‌الله‌علیهم‌اجمعین تبلور یافته و متجلی شده است و ما این بزرگواران را افراد غافل از اجتماع و ساکت در برابر فساد و انحراف نیافته‌ایم که در اقتدای به عرفان آنها، فردی ساکت و بی‌تفاوت و بی‌اعتنا به این که در جامعه‌ی ما چه می‌گذرد، شویم؛ اینکه در ماه مبارک رمضان، مردمی که باید در خلوت عبادت و مناجات، مشغول تهذیب و تزکیه‌ی نفس باشند، یا باید در خطاها و صف‌های چند کیلومتری خرید مرغ که این روزها جزء خط قرمزهای نظام ما شده است، وقت و عمرشان بگذرد؛ یا پای برنامه‌های مبتذل و هجو تلویزیون؛ چیزی نیست که بتوان نادیده گرفت و در برابر آن بی‌تفاوت بود. دستاورد این دانشگاه ملی را نیز از نظر فرهنگی در جامعه می‌بینید. فارغ‌التحصیلان هر دانشگاه، نشان‌دهنده‌ی کیفیت کار آن دانشگاه هستند. سحرها که برای خوردن سحری برمی‌خیزید، نگاهی به کوچه و خیابان بیندازید. چند چراغ روشن است؟ چند نفر برای سحری خوردن بیدارند؟ لااقل برای خوردن سحری؛ نگوییم نماز شب خواندن؛ نگوییم دعای ابوحمزه‌ی ثمالی و دعای سحر خواندن. فارغ‌التحصیلان این سازمان، این دانشگاه ملی، این‌ها ایند. سازمان صدا و سیما، سیما و چهره و صورت نظام است؛ کارکردهای مجموعه‌ی نظام، چنین ثمره‌ی داده است. روزه‌خواری‌های علنی در کوی و برزن که به راحتی انجام می‌شود و می‌بینید؛ این روزه‌خوارها فارغ‌التحصیلان دانشگاه صدا و سیما جمهوری اسلامی‌اند. بگذریم.

امیدواریم خدای متعال ما را از شر و گزند سیاست‌های غلط فرهنگی و دستگاه‌های منحرف فرهنگی در جامعه‌مان مصون بدارد و توفیق بدهد از فرصت‌های خلوت اندیشیدن، تفکر، مراقبه، مناجات، عبادت، استغفار، و سجده‌های طولانی که بار سنگین گناهان را در این ماه تخفیف می‌دهد، نهایت بهره را ببریم. اگر دهان جسم را از خوردن و آشامیدن فرو می‌بندیم، بهره‌ی ما از این روزه، به تعبیری که در روایات داریم، فقط تشنگی و گرسنگی بدن نباشد.

این دهان بستنی، دهانی باز شد تا خورنده‌ی لقمه‌های راز شد

امیدواریم بتوانیم خود را کنترل کنیم. فعلاً این دستگاه دارد رسالت شیطانی خود را انجام می‌دهد؛ ما باید مراقب خودمان باشیم که نکند عمرمان را در اختیار این دستگاه بگذاریم؛ و اگر در این ماه از نظر معنوی، بهره‌ی اندکی هم از روزه و خوردن و نیاشامیدن در طول روز، می‌خواهد نصیبمان شود، از افطار تا نیمه شب، همه‌ی آن بهره را پای تلویزیون نبازیم و نابود نکنیم.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ عَجِّلْ فَرَجَهُمْ